

NAGYBÖJT 2. VASÁRNAPJA**A év**

1– 4 oldal

Olv.: Ter 12,1-4a – 2Tim 1,8b 10 – Mt 17,1-9
 Urunk színeváltozása

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL***Szentmise bevezetése***

Kedves Testvérek!

A nagybőjti idő Isten irgalmasságáról szól. A kérdés az, hogy Isten irgalma eléri-e a szívünket. A legnagyobb problémánk, hogy megkeményedett a szívünk. Az irgalom a mi köszívünket akarja átalakítani! Vagy irgalmasok vagyunk egymáshoz, vagy idegenné válunk egymás számára.

***Gondoljunk arra most a nagybőjti időben,
 hogy megszelídített szívünk el tudja fogadni a másik ember közelségét,
 amely mindig alkalmazkodást kíván tőlünk, emberektől!***

Ezt a szentmisét élő József testvérünkért ajánljuk fel. Kívánhatunk-e neki többet, meg jobbat, annál, mint amire a nagybőjti idő szólít fel bennünket.

Szentbeszéd

Kedves Testvérek! Húsvétra készülünk. A nagybőjti idő készületi idő. Nagyon fontos igazságokkal találkozunk, ezek szembesíteni akarnak önmagunkkal. Meg akarják világítani emberi kapcsolatainkat, hogy az embernek van Istene és az ember a másik ember testvére. Erre az új igazságra, az élet igazságára akar Isten elvezetni bennünket. Azért van szükség erre, mert elidegenedtünk egymástól. Istentelenné váltunk és embertelenek lettünk.

***A nagybőjti idő ezt az elidegenedést akarja megszüntetni,
 hogy újra közelebb kerüljünk Istenhez,
 és el tudjuk fogadni egymást,
 egymással békében, szeretetben, örömben éljünk!***

Az ember a paradicsomi állapotot sirja vissza, amikor együtt volt az Istennel és magától értetődő volt kapcsolata a másik emberrel. Lehet kiruccanásokat tenni, ki lehet kíváncsni ebből a helyzetből, csak akkor vállalni kell az embernek ennek következményeit. Annak fájdalmas következményei vannak, hogy messze kerültünk az Istentől. Értékeket veszítettünk, amik az Istennel való kapcsolatunkban magától értetődőek voltak. Elidegenedtünk egymástól, sutba dobtuk azokat az értékeket, amelyek az egymással való kapcsolatunkban meghatározók.

***A nagybőjt ezzel szembesít minket!
 Arcunkat újra Isten felé fordítja és azt várja el tőlünk,
 hogy egymással is közösséget vállaljunk!***

Nincs más lehetőségünk! Az Egyház arra hívja fel figyelmünket a nagybőjti időben, hogy Isten ki akar emelni bennünket ebből a világból. Rá akar vezetni az igazságra, hogy aztán visszavezessen bennünket a mindennapokba, ahol ezek az értékek meghatározzák az életünket. A kereszténység nem a templomok világa! Az életről van szó!

***Mindössze egyetlen parancsról van szó:
Szeressétek egymást, ahogy Én szerettelek titeket!
Nincs több, ez magába foglalja az összes többi!***

XVI. Benedek pápa évtizedekkel ezelőtt, még teológus korában egy nagyon érdekes tanulmányt írt. Ebben azt az igazságot fejtette ki, hogy Isten egyedül a cselekedeteink alapján mond véleményt rólunk, az összes többi nem számít. Lehet igazságokat hangoztatni, lehet sok mindenre hivatkozni, csak egy számít: „Szeressétek egymást, ahogy Én szerettelek titeket!” Csak egy számít, hogy egymással hogyan tartozunk össze? Mit jelentünk egymásnak?

***Ez a nagyon mély igazság azt jelenti:
az embernek egyetlen feladata van, hogy megtanuljon szeretni!
Az összes többi nem számít!***

A szeretet iskolája!

Az ember elindul a maga zárt, kicsinyes, önző világából a másik ember felé. Vállalja a másik emberrel való találkozást. Ez hallatlan nagy kihívás, mert a találkozás azt jelenti, hogy egymáshoz alkalmazkodunk.

***A szeretet nem más, mint egymáshoz alkalmazkodni!
Ennek igen nagy ára van, ezért sokat fizet az ember!
Sok szenvedéssel lehet fenntartani az emberi kapcsolatot!***

A szenvedés gondolata tőlünk, emberektől milyen idegen. Nem tudunk vele mit kezdeni, mert azt, amibe kerülnek a mi emberi kapcsolataink, azt nem akarjuk megfizetni. Úgy szeretnénk egymással összetartozni, hogy minden úgy legyen, ahogy én akarom. Egy ilyen szemlélet lehetetlenné teszi az emberek együttélését. Elidegenedünk egymástól, elembertelenedünk. Tele van a világ panasszal, hogy egyedül vagyunk, nincs senkink. Csak abba nem akarunk belegondolni, hogy mindez onnan ered, hogy az ember minden áldozattól idegenkedik.

A szeretetet csak áldozattal lehet igazolni!

Nem régen jelent meg egy érdekes könyv, címe: Az áldozat menti meg a világot! Semmi más! Ha valakit igazán szeretünk, akkor örömmel hozunk érte áldozatot. Sőt, ha igazán szeretjük, akkor keressük a próbatételeket. Keressük, hogy tudnánk minél inkább kimutatni szeretetünket. Mindent vállalunk érte, minden áldozatot! Minden áldozattal a szeretetünk nagyságát tudjuk kimutatni. Ha ezek nincsenek, akkor hogy mutatom meg a szeretetemet? Itt van valahol az ember eltévelyedéséből származó furcsa gondolkodása, hogy idegenkedünk minden áldozattól. Nem könnyű! Erre lelkileg kell felnőni!

Ezért a szeretet nem más, mint egy vízió.
Az ember jövőképéről van szó!
A szeretet erről szól! Ha ezt nem sajátítjuk el,
ha ezt nem fogadjuk el, akkor nincs jövőképünk!

Ez az egyetlen pillére az emberi életnek!

A világ megváltásáról, megújításáról van szó!

A mai vasárnap ezzel szembesít bennünket, amikor az Egyház az alábbi szentírási helyeket olvastatja. **Ábrahám** vonulj ki a magad megszokott világából. **Timóteus** figyelj arra az új

feladatra, amit Isten vár tőled. Hagyd el azt a világot, ahol begyökereztél és egy újat, egy másmilyent kezdeményezz. **Jézus kiemeli a mindennapok világából a három tanítványt!** Teilhard De Chardin amikor ezt a szentírási részt olvasta, akkor azt mondta: – ez lett jelszava életének – Mindig előre és mindig fölfelé!

***Jézus azért választja ki a három apostolt,
hogyan szembesítse őket a világ megváltásának, megújításának gondolatával!***

Amikor ez a megvilágosodás részük lesz, akkor visszavezeti őket a mindennapok világába, hogy aztán ott általuk legyen jelen ez az igazság!

Ez olyan, mint a vasárnapi szentmise!

Isten minden vasárnap elhív bennünket a templomba, kihív bennünket a mindennapjainkból, hogy itt olyan értékekkel, igazságokkal találkozzunk, amelyeket elfogadunk. Aztán visszamegyünk a világba, ahol ezeket az igazságokat megjelenítjük a családjainkban, munkahelyünkön, az emberek világában, a legapróbb helyzetekben. Milyen lehet azoknak az élete, akik most otthon esetleg még ágyukban vannak. Milyen lehet ezeknek az embereknek a hétköznapija? Nem lépnek ki abból a világból, nincs ünnepük. Bele se gondolunk, hogy lelkileg ez micsoda deprimáló! Nem a pihenésről van szó. Ez hozzátartozik az életünkhöz.

A megváltás, megújulás csak szenvedés által lehetséges!

Ma mindannyian gondolkodjunk el azon, hogy megújulás csak szenvedés által lehetséges, másképp nem! Elrontottuk ezt a világot. Távol kerültünk Istentől és egymástól! Most már csak nagy áldozatok révén lehet valamiképpen rendezni a kapcsolatokat. Másképp nem!

***Ezt az áldozatkészséget csak Jézustól tanulhatjuk meg,
aki értünk szeretetből emberré lett!
Aki értünk szenvedett és meghalt,
mert nagyobb szeretete senkinek nincs annál, mint aki életét adja barátaiért!***

Ezt a jézusi szemléletet kell megjeleníteni emberi kapcsolatainkban, különben nincsenek. Amikor Jézus erről beszél a tanítványoknak, akkor Péter: Uram, ez nem történhet meg veled! Szervenem? Távozz tőlem sátán, emberi módon gondolkodsz, nem úgy, ahogy Isten! Jaj, a mi emberi gondolkodásunk! Mindent távol akarunk tartani magunktól, ami gond, baj. Nem lehet!

Jézus kiválasztja őket és fölviszi a hegyre. A hegy ég és föld találkozási pontja, ott van az Isten. Műfaját tekintve egy látomásról van szó, ahogy az evangélista fogalmaz. Péter, amikor éppen részesül: Uram, jó itt, nehogy megszűnjön ez. Építetek három sátrat. A szenvedés nem tartozhat az élethez, az öröm, ez a fény, ez a világosság. Jó itt, meg ne szűnjön, maradjunk itt. Jézus levezeti őket onnan, vissza a világba. Péter, aki ezzel a hatalmas örömmel a szívében beszél, amikor Jézus szenved, akkor háromszor tagadja meg. Amikor szembesül ezzel, akkor megsiratja. A feltámadás után Jézus szembesíti mindezekkel. Péter, szeretsz-e Engem?

A megváltás, a megújulás a mi életünkben játszódik le!

Próbáljuk egyszer végiggondolni ezt a hullámozást. Ilyen az életünk. A szenvedéstől irtózunk. Ha jó van, akkor azt szeretnénk, hogy az soha el ne múljon. Amikor megint jön egy megpróbáltatás, ugyanoda jutunk. Aztán megint fogadkozunk. Nem kell oly sokat foglalkozni ezzel a sokszínű emberi magatartással. Mindegyikünk ismeri önmagát.

Egyel kell foglalkozni, egyetlen egyel!
 Képesek vagyunk-e egymásért áldozatot hozni?
 Meg tudjuk-e mutatni ezzel szeretetünket?
Ez a megváltás útja!

***Ezen az úton folytatódik Jézus húsvéti műve, a világ megváltása!
 Ez a mi életünkben játszódik le!***

A mi esetünkben ez nem jelenti azt, hogy ez mindig siketül.
 De ez az egyetlen pillére emberi életünknek!
Ez a pillér tart fent minket!

Mi mindennel foglalkozunk, csak mintha valamiképpen az áldozatot akarnánk kikerülni! Azt kellene ma eldöntenünk, hogy semmi sem olyan fontos, mint éppen ez! Ebben kellene begyakorolni magunkat! Nagybőjt erre való, hogy aztán:

Egy kicsit több öröm legyen az életünkben!
 Egy kicsit jobban tudjunk örülni egymásnak!
 Örömünk legyen abban, hogy egymásért áldozatot hozhatunk,
 hogy egymás életébe örömet vihetünk!
 Egymást segíthetjük abban, hogy újra kezdjen!

***Ilyen emberi kapcsolatban az ember maga is belátja azt,
 hogy ez az értelmes élet! Ez az az élet,
 amit Jézus hozott el szenvedésével, halálával és feltámadásával!***
 + A M E N +

Imaszándék a Mi Atyánkhoz

Kedves Testvérek! Minden egyes szentírási üzenetet sajátosan is lehetne boncolgatni, hogy miért éppen úgy alkotta meg azt a szent író, mik azok, amiket hangsúlyoz. Ma Mózeset és Illést említi az evangélium. **Mózes** az isteni normák, a tízparancsolat közvetítője. Aki ezekhez szabja az életét, az normálisan él. Jézus teljesíti ezt be, egyetlen parancsban, a szeretet parancsában. Nem kell több, ez az egy elég, mondja Jézus. **Illés**, aki a nagy harcos, az Isten harcosa és az emberi béke elhozója. Az Egyház azt várná tőlünk Krisztusra hivatkozva, hogy Isten nagy harcosai legyünk, az emberek békéjének munkálói Illés nyomán. Gondoljunk erre most, amikor az Úr imádságát imádkozzuk.

Mi Atyánk...

Szentmise befejezése

Kedves Testvérek! A szentmise befejező áldása előtt köszönjük meg Istennek, hogy mennyei pillanataink lehetnek. Amikor igazán elfogadjuk egymást, amikor egymásért áldozatot tudunk hozni, akkor olyan légkör teremődik, amit csak mennyeknek lehet mondani. E nélkül lehúzz bennünket a föld. Ezen a héten, szerdán lesz Szent József ünnepe. Ezt azért szeretném hangsúlyozni, mert örömmel vettem, hogy Szent Józsefet újabban a kánonban Szűz Mária jegyeseként emlegetjük. Nagy szerepe volt Szent Józsefnek a megváltás művében, az emberiség második újjászületésének előkészítésében. Gondoljunk erre is és József nevű testvéreinkre is ezen a napon. Előtte lesz Sándor, utána Benedek. Szép tavaszt készítenek nekünk ebben az esztendőben.

+ Á L D Á S +